

DZIECKO WYKAZUJĄCE NADPOBUDLIWOŚĆ

Przyczyny nadpobudliwości:

Nadpobudliwość u dzieci może wiązać się ze stanem zdrowia przedszkolaka a także z oddziaływaniami społecznymi.

Aspekt zdrowotny może odnosić się do zakłóceń neurologicznych, problemów sercowo-naczyniowych, zaburzeń endokrynologicznych czy chorób alergicznych, pasożytniczych, a nawet zaburzeń integracji sensorycznej czy ubytków słuchu.

Aspekt nadpobudliwego zachowania związanego z oddziaływaniami środowiskowymi szczególnie odnosi się do dzieci korzystających nadmiernie z urządzeń multimedialnych, spożywających duże ilości wysoko przetworzonych produktów. Może również dotyczyć dzieci, wobec których stosowana jest przemoc domowa lub które są świadkami owej przemocy oraz dzieci emocjonalnie zaniedbywanych.

Funkcjonowanie dziecka wykazującego nadpobudliwość:

Przedszkolak ujawnia kłopoty w skupieniu podczas wykonywania wszelkich działań, nawet podczas zabawy. Często nie kończy rozpoczętej czynności, nie jest w stanie zapamiętać i wykonać poleceń występujących po sobie. Wydaje się czasami nie słyszeć lub nie rozumieć polecenia lub pytania, które jest do niego kierowane. W czasie rozmowy rozgląda się, błędząc wzrokiem po otoczeniu, wtrąca dodatkowe komentarze i pytania bądź niespodziewanie zmienia temat rozmowy. Dziecko jest stale w ruchu, wierci się, rozgląda, macha nogami, chwyta rzeczy w zasięgu ręki i nimi manipuluje. Ma kłopoty z czekaniem na swoją kolej, dąży do tego, by zawsze być pierwsze w kolejce. Emocje dziecka także bywają zmienne, łatwo przechodzi od emocji pozytywnych do przykrych, od śmiechu do płaczu lub złości. Potrzebuje też więcej czasu niż rówieśnicy, aby się uspokoić i zrozumieć na czym polegała niewłaściwość zachowania.

Jak postępować z dzieckiem wykazującym nadpobudliwość:

- Jasno określić: co i w jaki sposób zrobić – wskazać kolejne kroki działania np. rozrysować plan wykonania działania, opisując każdy z etapów rysunkiem, słowem, prostym zdaniem.
- Powierzyć konkretne zadanie, aby wywiązanie się z odpowiedzialności wpłynęło korzystnie na samoocenę i poczucie sprawczości.

- Angażować w zadania, w których może być w centrum uwagi przez jakiś czas podczas zajęć realizowanych we współpracy z innymi.
- Mówiąc, koncentrować się na formułowaniu poleceń w sposób pozytywny, określając konkretnie oczekiwanego zachowania, bez wymieniania zakazów.
- Organizując zabawę zawsze włączać element ruchu lub wprowadzać krótkie przerwy w zajęciach, podczas których dać możliwość poruszania się.
- Nie oceniać dziecka przez pryzmat jego trudności, a mobilizować wzmocnieniami pozytywnymi.

**NIE ISTNIEJE GOTOWY ALGORYTM POSTĘPOWANIA Z DZIECKIEM
Z NADPOBUDLIWOŚCIĄ.**

**SPRAWDZI SIĘ ZASTOSOWANIE UNIWERSALNEJ ZASADY:
POLUBIĆ DZIECKO I OKAZYWAĆ MU SZACUNEK POPRZEZ
DOCENIENIE MOCNYCH STRON I WSPIERANIE W SŁABSZYCH
OBSZARACH**

Opracowała: mgr Renata Różga